

DEJINY požiarnej ochrany v Rabči 1926 – 2006

80. VÝROČIE
Dobrovoľného hasičského zboru v Rabči

PRÍHOVOR PREDSEDU HASIČOV

Vážení občania!

V dnešnej uponáblanej dobe je nesmierne vzácna nezištná a dobrovoľná pomoc druhým občanom pri nešťastiach, akými sú od nepamäti požiare a rôzne živelné pohromy. Vždy, keď nastane situácia, pri ktorej je potrebná okamžitá pomoc, dobrovoľní hasiči nechajú všetko bokom a s nasadením vlastných životov idú zachraňovať životy a majetok ľudí, ktorým hrozí bezprostredné ohrozenie.

Keď sa obzrieme dozadu, v dejinách hasičského rabčianskeho spolku vidíme obetavú a nelabkú prácu, ktorú robili už naši predkovia a ktorú robíme dnes my. Boli chvíle, kedy sa zásah hasičov podaril presne podľa očakávania, ale boli aj také chvíle, kedy sa stali nečakané situácie a obeň, či iná živelná pohroma sa vymkla spod kontroly. V takých situáciách išlo neraz o životy nielen ohrozených ľudí, ale aj samotných hasičov. Slabšie náтуры by určite s hasičstvom skončili, ale naši hasiči sú tvrdí chlapi, ktorých neúspech skôr posilní, ako pokorí.

Veľmi oceňujem spoluprácu dobrovoľného hasičského zboru s obecným úradom a obecným zastupiteľstvom v Rabči. Vychádzajú nám v ústrety či už materiálovým vybavením požiarnej výzbroje a výstroje, ale taktiež pridelením a vybavením miestnosti, ktorá slúži na schôdzkovú činnosť nášho zboru.

V najkrajšom mesiaci roka – v máji, uplynulo 80 rokov od založenia Dobrovoľného hasičského spolku v Rabči. Hasičský spolok založili spoločne obce Rabča, Oravská Polhora, Rabčice a Sibelné. Spomienka na vznik nášho spolku pramení z lásky k obci a úcty k našim predchodcom, ktorí za ťažkých podmienok zakladali túto dobrovoľnú organizáciu na zásadách lásky a úcty človeka k človeku, k jeho práci, životu, zdraviu a majetku. Nakoľko sme sa však osamostatnili, máme svoj vlastný erb aj zástavu, chceme si uctiť toto výročie samostatne.

Pri tejto príležitosti dakujem všetkým, ktorí počas 80-ročnej histórie Dobrovoľného hasičského zboru v Rabči boli vždy ochotní zanechať svoju často dôležitú prácu, prerušiť odpočinok a ísť na pomoc tým, ktorých ohrozoval požiar, alebo iná živelná pohroma. Túto prácu vždy robili bez nároku na odmenu. Zaslúžili sa o to, aby „hasičstvo“ v Rabči nezahynulo.

Je len na nás, aby sme s láskou pokračovali v tejto nelabkej, ale nádhernej práci a odovzdávali ju ďalším pokoleniam. Len potom si môžeme byť istí, že „hasičstvo“ v Rabči nezahynie.

Jozef Galis, predseda Dobrovoľného hasičského zboru v Rabči

DEJINY POŽIARNEJ OCHRANY V RABČI OD ROKU 1926 – 2006

PhDr. Soňa Matugová, Jozef Galis, Ing. Vladimír Briš

Počiatky hasičskej ochrany v Rabči spadajú do 18. storočia. Námestovský slúžny prikázal gazdom „držať vo dvore počas letných horúčav, rebrík a hák na strhnutie horiacej strechy“. Nebezpečenstvo vzniku požiarov bolo veľké, lebo všetky domy v dedine boli drevené, pokryté slamou, iba majetnejší gazdovia mali šindol. V chalupách sa varilo na otvorenom ohni, svietilo sviecami, neskoršie lampášmi, lan sušili v podkroví.

Prvý požiarň štátút prijala obec v roku 1788. Za hasičskú ochranu zodpovedali richtár a prísazní. Kontrolovali po domoch dodržiavanie protipožiarňch zásad a zaviedli nočné stráženie dediny. Prevencia sa vykonávala prostredníctvom obecnej „varty“. Podieľali sa na nej obyvatelia každého domu. Dĺžka obce Rabča si už v minulosti vyžiadala osobitnú nočnú službu v hornej a dolnej časti obce. O polnoci sa museli hlásiť u prísazného (člena obecného zastupiteľstva) a v prípade

1976 Prvá ručná striekačka v Rabči na kónský potah z obdobia 20. – 30.-tych rokov

požiaru zburcovať celú obec. Celé stáročia sa pri hasení používali len putne, šechtáre, vedrá a iné drobné náradie.

V roku 1876 vznikol Hasičský spolok v Námestove s pôsobnosťou pre dediny okresu, teda aj pre Rabču. Členovia chodili po dedinách, radili ľuďom, ako predchádzať požiarom, ako si počínať pri hasení a doporučovali kúpiť do každej obce striekačku, hadice, saviče, vedrá, rebríky, lekárníčky, nosítka, atď. Dňa 30. júna 1904 sa Rabčania stali svedkami strašného požiaru v susednej Oravskej Polhore. Za silného vetra sa oheň rýchlo šírila a obrátil na popol 80 domov. Odvtedy Rabčania usilovali o hasičskú striekačku.

Ján Mihaliak – prvý veliteľ

Dvojkoľosovú ručnú striekačku obec zakúpila s finančným príspevom Spolku bývalých urbarialistov v Rabči v roku 1914. Umiestnená bola v Guľdasovskom dome v Gaceli. Na miesto požiaru striekačku ťahali kone určeného gazdu. Počas núdze museli poskytnúť kone aj ostatní gazdovia.

V roku 1917 zhorel Ignatákov mlyn pod Brehom na Michaliakovej rali a ľudia sa opäť presvedčili, že na požiar sa treba pripraviť a vycvičiť.

Požiarňa ochrana v Rabči, podobne ako v ostatných obciach na Orave, začala získavať organizovanejšiu podobu až po vzniku prvej ČSR. V roku 1923 bola založená Okresná hasičská jednota v Námestove s cieľom napomáhať pri organizovaní, budovaní a zdokonaľovaní požiaro-bezpečnostnej hasičskej záchranej služby.

V jednotlivých obciach vznikali hasičské spolky. V úsilí výcviku a preventívnej ochrany pred požiarom pomáhal ľuďom v Rabči i Oravskej Polhore Ján Jančo, bývalý vojak a počas prvej svetovej vojny príslušník vojenského hasičského útvaru v Belehrade. V hasičskej ochrane bol odborník, mal bohaté skúsenosti a zásluhu na tom, že v obciach Rabčianskeho obvodu: Rabči, Rabčiciach, Oravskej Polhore a Sihelnom vznikli v máji 1926 dobrovoľné hasičské spolky.

Okresná hasičská jednota č. 23 v Námestove poskytovala spolkom metodickú pomoc, organizovala okresné cvičenia a zo svojho fondu im prispievala na činnosť.

V máji 1926 mal Dobrovoľný Československý hasičský spolok v Rabči 30 zakladajúcich členov. Predsedom spolku bol Jozef Mihaliak, prvým veliteľom Ján Mihaliak, druhým veliteľom Anton Martinkovič, zástupcom veliteľa Jozef Mihaliak, tajomníkom Pavol Labudiak, pokladníkom Jozef Kozák mladší, dozorcom majetku Ján Mihaliak, trubačmi a signalizátormi Ján Miklušák a Jozef

Kozák. Ďalší členovia: Anton Cublík, Ignác Piták Hakos, František Zboňák, Pavol Kalfas, Pavol Prisežniak, Jozef Zboroň, Pavol Pikoš, Jozef Ratica, Anton Martinkovič, Jozef Garaj, Anton Zboroň, Jozef Grobarčík, Ľudovít Bedrich, Ján Bedrich, Jozef Romaňák, Pavol Konarčík, Jozef Svetlošák, Anton Ďurčák, Jozef Motyka, Ignác Žilák, Pavol Koňarčík. Ešte v tomto roku zasahovali pri hasení požiaru usadlosti Jána Komina Kempuláka.

Okrem neopatrnosti bol častou príčinou vzniku požiaru v Rabči aj blesk. V roku 1933 od blesku začal horieť dom Jozefa Budzela a v auguste 1937 Kekeľiakov dom na Grúni. Majetok a živobytie Rabčanov ohrozovali aj prudké búrky, víchrice a ľadovec, ktoré sa strhli nečakane v horúcom lete. Tak tomu bolo v rokoch 1926, 1927, 1931, 1932, 1934, 1936 a 1943. Strach roľníkov pred živlom a túžbu po ochrane pred nimi vyjadrovalo aj umiestnenie sôch sv. Donáda a sv. Floriána, patrónov proti búrke, bleskom a ohňu nad vchodom do kostola.

Dobrovoľnému Československému hasičskému spolku v Rabči prispieval podľa možnosti financiami notársky úrad a spolok bývalých urbárialistov. Notársky úrad hradil z rozpočtu na verejnú bezpečnosť údržbu hasičskej striekačky, nákup pracovných odevov a rovnošiat pre hasičov, výstavbu skladišťa a strážnice a ich údržbu, plat dvom nočným strážnikom, prispieval na zabezpečenie prednášok, cvičení a diét pri hasení požiarov. Od roku 1931 uhradil aj úrazové poistenie hasičov a konského záprahu. Spolok bývalých urbarialistov zakúpil v roku 1928 štvorkolesovú ručnú striekačku na konský záprah. Na pozemku veriteľa Jána Mihaliaka jej postavili drevené skladište. Materiálom na výstavbu prispeli urbarialisti a prácou členovia spolku i ostatní občania.

Obecný úrad viedol hasičský fond. Tvorili ho hasičské dávky od gazdov, ktorých bolo v Rabči 349. Roľníci, ktorí mali viac ako 10 kusov dobytky, platili hasičskú dávku 15 Kčs ročne.

V roku 1930 prišiel do Rabče za obvodného notára Július Fodor, ktorý všemožne podporoval hasičské spolky, zúčastňoval sa ich akcií, venoval im množstvo času, lebo hasičstvo mal zo srdca rád. V roku 1945 sa stal okresným hasičským veliteľom a pomáhal obnovovať dobrovoľné hasičské spolky po druhej svetovej vojne na dedinách. Július Fodor za svojho pôsobenia v Rabči, Oravskej Polhore, Rabčiciach a Sihelnom. S veliteľmi spolkov Jánom Mihaliakom z Rabče, Ferdinandom Slovikom z Rabčíc, Jánom Jančom z Oravskej Polhory a Jánom Mačincim zo Sihelného zabezpečili pre zbory uniformy, odborné prednášky a pravidelné cvičenia od jari do zimy prevažne v nedeľných včasných ranných hodinách.

V čase mlatby a žatvy od júla do októbra vykonávali dennú a nočnú strážnu službu tzv. vartu dve hliadky, jedna v dolnej časti obce po Solný potok a druhá v hornej časti. Vartáši (1 roľník, 1 hasič) prechádzali dedinou a v stanovenom čase, obyčajne o polnoci, sa hlásili u prísazného, čiže člena obecného zastupiteľstva. V prípade požiaru trúbili, cez deň zvonili, aby zburcovali ľudí na pomoc.

Hasiči sa predviedli občanom pri významných príležitostiach a sviatkoch. Napríklad každoročne dňa 28. októbra v Deň Slobody sa konal významný sviatok na

1930 Členovia hasičského zboru pomáhali počas slávnosti rekonštrukcie kostola

počesť vzniku Československej republiky. Pred obvodným notárskym úradom v Rabči nastúpili v slávnostných rovnošatách zbory z Rabče, Rabčíc, Oravskej Polhory a Sihelného za hasičskej dychovej hudby z Rabčíc. Dychovku viedol Štefan Strolka, neskôr Pavol Pacholský. Zbory podali hlásenie obvodnému veliteľovi v Rabči a odtiaľ pochodovali na Slanú Vodu, kde sa konala slávnosť a ukážkové hasičské cvičenia. Keď bolo zlé počasie, obvodná slávnosť sa konala v Mulárčikovej sále v Oravskej Polhore. Slávnostný priebeh mala aj posviacka novej ručnej štvorkolesovej dvojprúdnicovej striekačky, ktorú kúpil spolok bývalých urbarialistov v roku 1936.

V roku 1937 mal dobrovoľný hasičský spolok v Rabči 32 členov a obecný úrad im zakúpil nové rovnošaty. Pavol Kovalíček a Ján Mihaliak sa starali o pravidelnú údržbu striekačiek. J. Labudiak a J. Kozák vyberali hasičskú dávku každoročne. V jeseni 1941 hasiči pomohli uhasiť požiar na Grúni, ktorý vypukol z neopatrnosti malého chlapca. V máji 1942 vypukol požiar v budove notárskeho úradu, hasiči si tu dobré počínali. V tomto roku pomáhali hasiť požiare v Oravskej Polhore, u Pňáčkov na žabinci a u Pavla Taraníka na dolnom konci. Počas druhej svetovej vojny činnosť hasičov utíchla, muži boli na bojiskách a mládenci chodievali na sezónne práce do Nemecka, kde bolo dosť roboty. V jeseni 1944 vyhorela na Grúni usadlosť Antona Kobyliaka. Povrávalo sa, že tam nocovali partizáni.

Po druhej svetovej vojne význam požiarnej ochrany narastal. Väčšia pozornosť sa venovala prevencii. Od roku 1946 sa vykonávali pravidelné prehliadky

domov – na jar a v jeseni. Na základe nariadenia Slovenskej národnej rady muselo byť:

1. hasičské náradie vždy použiteľné,
2. každý gazda mal mať na dvore sud s vodou, rebrík, hák a večeť,
3. všetky pece museli byť prezreté
4. musela byť zriadená strážna hliadka (každý občan vo veku 18 – 60 rokov)
5. musel byť vybudovaný zákaz kladenia ohňa v lesoch v blízkosti sena, slamy, cisterien a platil tu aj zákaz fajčenia.

O obnovu hasičského spolku v Rabči sa dňa 2. decembra 1945 zaslúžili Július Fodor, Ján Mihaliak, Jozef Tvarožek a Ján Pienčák. Predsedom spolku sa stal Ján Mihaliak.

V roku 1946 postavili novú požiarnu zbrojnicu za mostom v Gaceli. V auguste tohto roku pomáhali hasiť požiare v Sihelnom, Oravskej Polhore a Rabčiciach. Požiar v Oravskej Polhore zapríčinil blesk. Od tohto roku vykonávali rabčianski hasiči pravidelné prehliadky domov v marci, apríli, októbri a v novembri. Kontrolovali dodržiavanie protipožiarnych zásad roľníkmi, napríklad priestor okolo komínov, či má každý gazda vo dvore sud s vodou, rebrík, hák a večeť.

V roku 1950 hasičský spolok niesol názov Miestna jednota Československého zväzu hasičskej ochrany v Rabči. Doterajší predseda Ján Mihaliak uvoľnil miesto Jánovi Pienčákovi, podpredsedom bol Jozef Grobarčík, jednatelom Ján Zboňák, pokladníkom Ján Bedrich, neskoršie Ján Matga, veliteľom Jozef Tvarožek, referentom organizačným a mládeže Ján Vajdečka, strojníkom Ľudovít Bedrich a zástupcom strojníka Jozef Kovalíček. V nasledujúcom roku prideliť obci novú dvojkolesovú striekačku PS-8 a na požiarnu zbrojnicu nainštalovali účinnú sirénu. Postupne sa zvyšoval počet požiarnych hliadok.

V roku 1951 sa obec elektrifikovala a odvtedy kontrolovali aj elektroinštaláciu. Zvýšená opatrnosť bola potrebná pri mlátení obilia, ktoré sa konalo striedavo u gazdov. Mlátačkári vykonávali svoju prácu ako živnosť, po vzniku drobnej prevádzky MNV sa stali jej zamestnancami a miestny národný výbor ich pravidelne vysielal na školenie protipožiarnych zásad. Spôsob práce jednotlivo hospodáriacich roľníkov v Rabči vyžadoval neustálu opatrnosť. V roku 1949 zhorel dom Štefana Adamčika. Od horiacej sviečky vzbĺkol sušený ľan. Dňa 13. septembra 1951 vypukol požiar od blesku v dome Johany Joštiakovej a v roku 1953 zhorel dom Vendelína Paľovčíka. Oheň sa rozšíril od tlejúceho brvna pri komíne.

V roku 1952 dostala jednota 200 metrov B-hadíc a postavili drevené sušiaci, aby hadice nemuseli sušiť po plotoch.

V roku 1953 okres hodnotil miestnu jednotu ČSZPO v Rabči ako dobrý zbor. Do hasičských hliadok sa zapájalo 65 ľudí, konali brigády pri úprave a skrášľovaní verejného priestranstva v obci, cvičenia, školenia, tanečné zábavy, nacvičovali a predvádzali divadelné predstavenia.

Výbor miestnej jednoty ČSZPO v Rabči usiloval o získanie nákladného motorového vozidla, ktoré by zjednodušilo a hlavne urýchlilo zásahy hasičov. Už v roku 1953 uvažovali opraviť nepojazdné nákladné auto Jozefa Kumora a postaviť garáž.

V roku 1954 vytvorili ženské hasičské družstvo (13 členiek) a dorastové (15 členov), ktoré dosiahlo výrazné úspechy pod vedením riaditeľa základnej školy Františka Oravca.

Za prvý polrok 1954 bola Miestna jednotka ČSZPO v Rabči vyhodnotená ako najlepšia v okrese. Za svoju činnosť získala najviac bodov, bola na prvom mieste v hodnotiacej tabuľke.

V celoštátnej súťaži hasičských zborov sa na prvom mieste umiestnil rabčiansky dorast, v okresnom kole sa družstvo mužov umiestnilo na 3. mieste družstvo žien a dorastu na 2. mieste.

V tomto čase bol obvodným inštruktorom – okresným referentom pre prevenciu Jozef Tvarožek. V hasičskej ochrane obce i okresu zastával roky významné miesto. Bol aj členom pléna Okresnej hasičskej jednoty v Námestove, neskoršie členom Okresného výboru Československého zväzu hasičskej ochrany, pokladníkom OV ČSZPO, revízorom účtov pre Miestne jednoty ČSZPO, referentom pre prevenciu, obvodným inštruktorom a členom pléna miestneho národného výboru v Rabči za hasičskú ochranu. Za Jozefa Tvarožka dosiahol rabčiansky hasičský zbor vynikajúce úspechy, v súťažiach sa umiestňoval na popredných miestach.

Po okresnej súťaži, konanej v Rabči v lete 1958, v ktorej rabčianski hasiči ukázali vynikajúcu pripravenosť a zdatnosť, dostali nové hasičské auto zn. Tatra 805. Odvtedy účinnejšie pomáhali pri požiaroch v obci i okolí. V roku 1959 zasahovali pri požiari v Krušetnici, dňa 20. júna v Námestove na píle (tu sa od blesku zapálila drewná hmota), dňa 29. septembra u Pavla Barnaša, dňa 8. októbra u Gluchov, dňa 26. októbra v Kline a v novembri v Rabčiciach u Vojtašákovcov. V roku 1960 zasahovali pri požiari v Zubrohlave, u Skurconiakov a Smolárovcov, v Bobrove u predsedu Pavláka v roku 1961, na Slanej vode u lesníka Xavera Kolčáka a v Sihelnom. Dňa 18. augusta 1962 pomáhali hasiť katastrofálny požiar v Dlhej. Podobný hasili pred pätnástimi rokmi (dňa 18. októbra 1957) v Oravskej Jasenici, kde sa zišlo 40 hasičských zborov. Obyvatelia Rabče urobili pre Jaseničanov zbierku šatsva, obuvi, potravín, financií i krmu pre dobytok. Zima sa blížila a ľudia v Oravskej Jasenici ostali bez prístrešia a zásob potravín. Na jeseň 1962 zasahovali rabčianski hasiči pri hasení požiaru v Oravskej Polhore, v novembri v Rabčiciach a dňa 9. decembra 1963 v Oravskej Polhore u Gráčíkovcov.

1946 – nová požiarňa zbrojnica v Gaceli

1969 Členovia Dobrovoľného hasičského spolku v Rabči pomáhali počas birmovky

Okresný výbor ČSZPO v Námestove konal každoročne konferenciu hasičských zborov v okrese. V roku 1955 sa jej z Rabče zúčastnili: Ján Pienčák, Jozef Tvarožek, Ľudvik Bedrich, Ignác Jagnešák, Štefan Gužík, Ján Maťuga, Ján Miklušák. Jozef Kudjak bol v komisii pre školenie CO. Odznelo tu dobré hodnotenie rabčianskych hasičov. V roku 1956 sa okresnej konferencii zúčastnili Jozef Tvarožek, Ľudvik Bedrich, Ignác Jagnešák, Ján Vajdečka, Ignác Vorek, Emília Zboňáková, Emília Raticová, Štefan Gužík, Justína Vajdečková, František Oravec a v nasledujúcom roku Jozef Tvarožek, Ľudvik Bedrich, Emília Paliderová, Štefan Gužík, Anton Boldoviak, Jozef Kovalíček, Ignác Piták, Anton Gnidiak. V roku 1958 malá vzorná miestna jednota ZPO v Rabči najviac členov.

Počet členov ZPO v Rabči v rokoch 1954 – 1984

Rok	1954	1956	1958	1963	1964	1969	1974	1975	1976	1978	1982	1984
P. čl.	156	131	142	68	71	52	60	63	77	84	100	102

V Rabči bola veľmi dobrá spolupráca medzi zborom hasičskej ochrany a Miestnym národným výborom. Tajomník MNV a neskoršie predseda Ján Maťuga bol pokladníkom a hospodárom zboru hasičskej ochrany, zúčastňoval sa cvičení a vedel, čo hasiči v obci potrebujú. Predseda hasičského zboru sa zúčastňoval zasadaní rady a pléna MNV ako odborník na protipožiarnu problematiku. Pri miestnom národnom výbore pracovala aj hasičsko-technická komisia, v ktorej boli Ján Kvasniak, Ignác Randiak, Ján Maťuga, Anton Bol-

Členky požiarneho družstva Rabče v akcii

doviak, Štefan Gužík. V roku 1957 uvažovali o výstavbe novej požiarnej zbrojnice v akcii „Z“, lebo stará priestorovo nevyhovovala na uloženie techniky a náradia, dokonca pracovný odev rovnošaty a obuv musel mať každý hasič doma, lebo v skladišti nebolo miesto. O údržbu techniky sa staral strojník Anton Žitňák, neskoršie Adolf Gužík, Jozef Brezoňák a Štefan Jagnešák. Akcie-schopnosť striekačiek kontroloval každý tretí deň. Údržbu skladišta prevádzal Jozef Galis.

V roku 1958 zažila Rabča povodeň s veľkými materiálnymi škodami. Voda zničila most na Grúni tak, že odniesla pravý pilier a 15 metrov násypu, zničila most u Kormanov, rozšírila riečište pri ňom o 12 metrov, zničila všetky lavice na Polhoranke a Sihelskom potoku a poškodila cesty. Na píle sa nedalo pracovať, lebo náhon k nej bol zničený. Ľudia nemohli prejsť povozom cez riečky a potoky. Roboty bolo vyše hlavy.

Problémom na riešenie v tomto roku boli nočné zatevné strážne služby, varty. Stávalo sa, že občania z rôznych dôvodov nenastúpili do služby. Preto miestny národný výbor rozhodol, že občan, ktorý nenastúpi do služby, zaplatí pokutu 20 korún. Hliadky boli dve, jedna na dolnom konci a druhá na hornom konci obce. O 23. a 2. hodine nočnej sa hlásili vo výkupnom sklade u Františka Zbornáka. V roku 1959 rabčianski hasiči obstáli v súťažiach na popredných miestach, družstvo dorastu bolo v okresnej súťaži prvé.

V rokoch 1961 – 1967 predsedom hasičského zboru v Rabči bol Štefan Gužík, podpredsedom Jozef Tvarožek, referentom pre výchovnú prácu Anton

1973 Úspešné členky požiarneho družstva v krajskej súťaži s Jozefom Tvarožkom

Boldoviak, referentom pre prevenciu Karol Piták, pre techniku Jozef Piták, tajomníkom Ignác Randjak, hospodárom Ján Maťuga, organizačným referentom Ján Kozák, referentom pre mládež Ignác Kuchtiak, náhradníkom Ján Miklušák a revízormi Štefan Piták a Jozef Belkotiak. Zbor mal družstvo mužov, žien a dorastu. V roku 1962 zasahovali pri povodni a šiestich požiaroch mimo obce. Našťastie v Rabči utíchli požiare, i keď nebezpečenstvo ich vzniku hrozilo v starých domoch od elektroinštalácie z roku 1951, ktorej údržba sa doteraz nerobila. Z tejto príčiny vypukol požiar dňa 1. marca 1967 v dome Jána Prisenzháka. Dňa 1. júla 1967 zasahovali pri požiari u Floriána Janču (ohneň sa rozšíril od komína), dňa 7. októbra u Jozefa Zboroňa (ohneň sa rozšíril od sviečky na hospodárske stavy) a dňa 26. júna 1968 u Jána Vajdečku (ohneň sa rozšíril od elektroinštalácie).

V 60. rokoch sa nepodarilo postaviť novú požiarňu zbrojnicu. Previedli údržbu strechy, lebo v roku 1963 počas dažďov premokala. V roku 1971 rozhodli o prístavbe k požiarnej zbrojnici. Nepodarilo sa postaviť ani nové sušiaci na hadice. Pôvodné z dreva neslúžili, boli celkom prehnité. Trvanlivé sušiaci zo „šín“ postavili v roku 1974.

Predsedom zboru hasičskej ochrany v rokoch 1967-1972 bol Ignác Randiak, od roku 1972 Štefan Kudjak. V roku 1971 sa v obci vyskytli dva požiare u občanov Sameka a Boldoviaka, preto sa dôslednejšie vykonávali žatevné nočné strážne služby, kontroly striekačiek, hydrantov a hasiacich prístrojov. Cestou obecného rozhlasu upozorňovali na rôzne nebezpečenstva vzniku požiarov a dodržiavanie

1979 Dlho očakávané hasičské vozidlo „Silvia“ slúži dodnes

protipožiarnych zásad počas žatvy a mlatby u jednotlivu hospodáriacich roľníkov. Jednotné roľnícke družstvo v Rabči založili v roku 1978 a hasičskú ochranu mal v ňom na starosti p. Adamčík. V obci platil zákaz vypalovania tráv.

Dňa 19. januára 1974 narobila veľké škody povodeň v Gaceli. Hasiči zachraňovali všetko, čo sa dalo. V tomto roku zasahovali pri požiaroch u občana Tyrola, v Zubrohľave, Sihelnom a chaty na Slanej Vode. Dňa 22. marca 1975 hasili požiar u A. Jašákovvej a J. Kormana.

Rabčiansky zbor hasičskej ochrany dosahoval dobré výsledky a umiestnenie v súťažiach a na cvičeniach. Bolo to v roku 1974 na obvodnom cvičení v Oravskom Veselom. Družstvo mládeže sa dobre umiestnilo v súťažiach na Čingove a v Nitrianskom Rudne. V roku 1975 sa konala okresná súťaž hasičských zborov v Kline súťažilo 72 družstiev, rabčiansky bol 31. Námetové cvičenia sa konali na Slanej Vode. Medzi najatraktívnejších hasičov patril Jozef Piták, Milan

Ratičák, Jozef Brezoňák, Milan Turac, Štefan Jagnešák a Jozef Galis. V tomto roku vzniká v obci dychová hudba pod vedením Antona Brišáka, neskôr Jána Adamčíka. Hrali v nej i mnohí členovia hasičského zboru. V roku 1977 si hasiči v Rabči pripomenuli 50 rokov od založenia Dobrovoľného hasičského spolku a pri tejto príležitosti sa konali oslavy a ocenenie zaslužilých hasičov. Na obvodnom cvičení dňa 23. mája sa v Rabči stretlo 35 hasičských družstiev. Muži z Rabče

1979 Nová požiarňa zbrojnica

sa umiestnili na 20. mieste, ženy na štvrtom, družstvo starších chlapcov a družstvo dievčat na prvom mieste. Mládežníci sa každoročne zapájali do súťažnej hry „Plameň“. V tejto súťaži sa v roku 1975 umiestnili na prvom mieste. Dobré výsledky dosahovali

vďaka Františkovi Oravcovi, ktorý sa neúnavne venoval výchove mladých hasičov a od roku 1972 bol členom Okresného výboru zväzu hasičskej ochrany.

V roku 1979 dostal zbor hasičskej ochrany zásluhou MNV hasičské vozidlo CAS 25. Dali mu krstné meno Silvia. V 80. rokoch si ZPO udržiaval dobrú úroveň z ročných hodnotiacich správ vyplýva činnosti bohatá na rôzne podujatia. V roku 1985 previedli preventívne obhliadky 580 domácností a 8 obchodných a prevádzkových objektov v jarnom období i pred zimným vykurovacím obdobím. Výborom hasičského zboru organizoval v obvodných strediskách metodicko-inštruktážne zamestnania, školenia, cvičenia, spolupracoval s MNV a Osvetovou besedou, pravidelne vysielal rozhlasové relácie zamerané na dodržiavanie protipožiarnych opatrení pre zimné vykurovacie obdobie, zamedzenie vypalovania tráv, hranie sa detí so zápalkami a pod. V priebehu roka zasahovali hasiči 4-krát pri požiaroch. Dobré výsledky dosiahli aj v brigádnickej činnosti pri výstavbe materskej školy, kultúrneho domu, športového ihriska, úprave verejného priestranstva, kosení a sušení sena pre JRD, úprave vodných tokov, údržbe hasičskej techniky, výzbroje a výstroje. Uskutočnili besedy s občanmi, prednášky

1994 Obvodové kolo súťaže požiarnych družstiev v Rabči – Rabčania v akcii

pre mládež spojené s premietaním filmu, vyškolili dvoch strojníkov, získali nových členov: niektorí hasiči boli darcovia krvi. Za svoju prácu dostali čestné uznanie Rady Okresného národného výboru Zväzu hasičskej ochrany.

1994 Súťaž

Dňa 6. 9. 1990 nadobudol účinnosť zákon O obecnom zriadení, ktorým bola ustanovená samospráva obce a od 24. 11. 1990 prestalo existovať MNV. Požiarne zbor je financovaný z rozpočtu obce.

V roku 1990 hasiči zasahovali 3x v Rabči.

V roku 1991 dobrovoľní hasiči zasahovali 4x v Rabči a 2x v Sihelnom.

Od roku 1992 je predsedom ZPO Jozef Galis. Zlepšilo sa materiálo-technické vybavenie, zriadili protipožiarne skrinky s vybavením na prvý zásah. Požiarnici Anton Garaj, Štefan Kudjak, Jozef Piták, Miroslav Turác a František Oravec boli povýšení. Obecné zastupiteľstvo schválilo 28. 02. 1992 Všeobecné záväzné nariadenie č. 4/1992 – tzv. Požiarne poriadok obce, ktoré vytvorilo podmienky pre účinnú ochranu života, zdravia občanov a majetku pred požiarimi a poskytovanie pomoci pri živelných pohromách a iných mimoriadnych udalostiach.

Jozef Galis, predseda zväzu požiarnej ochrany takto zhodnotil činnosť na

1994 Obvodové kolo súťaže požiarnych družstiev v Rabči – mladí hasiči

výročnej schôdzi v roku 1993 uplynulý rok 1992: „V roku 1992 sme urobili kus dobrej práce ako pre našu obec, tak i pre susedné obce, ale aj pre našu organizáciu. V roku 1992 sme mali 7 požiarov v našej, ako aj v okolitých obciach, za čo vám všetkým za vašu namáhavú prácu patrí úprimné poďakovanie.

Naša organizácia sa riadila plánom práce, ktorý na výročnej členskej schôdzi minulý rok Výbor organizácie zabezpečoval na výborovej a členskej schôdzi. Schôdze sa konali podľa plánu a potreby. Účast' na týchto schôdzach bola 80 %. Účast' by mohla byť aj lepšia, ale na dnešnú situáciu, keď sa musí chodiť za robotou ďaleko, sú málo doma. Netýka sa to našich starších požiarnikov, ktorí často idú príkladom nám mladším.

Najväčšou stratou v našej obci je, že nás na navždy opustil najstarší člen – dlhodobý pokladník a predseda MNV pán Ján Matúga (zomrel 8. 2. 1993), ktorý sa veľa pričínil za rozvoj PO obce, veľkú zásluhu mal aj pri zakúpení nového vozidla roku 1979, ktorého prevzatia som sa zúčastnil vo Vysokom Mýte: za to všetko mu patrí veľká vďaka.

Musím kladne hodnotiť aj prístup starostu obce p. Dušana Pitáka za dobrú spoluprácu a starosť o organizáciu i bezpečnosť celej obce. Zakúpil 5 hydrantových nadstavcov, 15 ks hadíc, ktoré chceme dať v blízkosti husto zastavaných domov v prípade požiaru, aby bol okamžitý zásah, a tak sa predišlo veľkým škodám. Urobili sme kus práce na úseku prevencie. Boli prevedené prebliadky v obytných domoch, v obci aj v hospodárskych budovách, nedostatky drobného rázu sme odstraňovali na mieste v 4 prípadoch. Z tohto miesta sa chcem poďakovať všetkým tým požiarnikom, ktorí si prebliadky urobili poctivo. Patrí im moje úprimné poďakovanie za ich prístup k práci.

Pokiaľ chceme, aby sme dosahovali dobré výsledky, musíme mať v poriadku techniku, vý-

1996 Nastúpený Dobrovoľný hasičský zbor v Rabči – 70. výročie založenia

zbroj a výstroj. Dosiagnuteľnosť vodných zdrojov, a preto musíme dbať o zdokonalovanie týchto vecí. Týmto by som chcel poprosiť aj mladších členov, aby o túto prácu javili väčší záujem.

V tomto roku, ako aj po iné roky, sme sa zúčastnili súťaže požiarňických družstiev v Sihelnom. Zúčastnili sme sa aj súťaže družstiev O primátora mesta v Námestove. Chceme aj naďalej povzbudzovať svoje mužstvo a zúčastňovať sa na súťažiach požiarňických družstiev.

Ďakujem všetkým členom, ktorí sa zúčastnili na týchto súťažiach. Ešte by som chcel poďakovať pánu Oravcovi, ktorý má veľkú zásluhu na rozvíjanie mládežníckych požiarňických družstiev. Tieto družstvá sa tiež zúčastňujú na rôznych súťažiach. V mene celého zboru požiarnej ochrany ho prosím, aby nám naďalej pomáhal s mládežou.“

V priebehu roku 1993 dobrovoľní hasiči zasahovali po raze v Rabči a Oravskej Polhore.

Dňa 20. novembra 1994 mali hasiči v Rabči slávnostné vysvätenie zástavy Dobrovoľného hasičského zboru vdp. Blažejom Dibdiakom.

DPZ Rabča 25. júna 1995 získalo DIPLOM DPO SR za 1. miesto v kategórii mužů ŠSPD v obvodnom kole vo Vavrečke a DIPLOM primátora mesta Námestovo za 2. miesto v kategórii hasičských športov o pohár primátora mesta.

V roku 1995 hasičský zbor v Rabči zasahoval 2x v Rabči, 2x v Sihelnom a 1x v Oravskej Polhore.

Dobrovoľný hasičský zbor (DPZ) Rabča mal v roku 1996 40 evidovaných členov: Brezoňák Jozef, Buška Jaroslav, Ďubek Štefan, Galis Jozef, Garaj Anton, Hurák František, Huráková Mária, Iskierka Jozef, Jagnešák Jozef, Jagnešák František, Jaššák Jozef, Kudjak Štefan, Kovalík Ján, Kocúr Peter, Kocúr Jozef,

1999 Hasenie požiaru – je nebezpečnou záležitosťou

Lubas Peter, Metes Milan, Oravec František, Pikoš Miroslav, Pilarčík Miroslav, Ing. Piták Vladimír, Piták Anton, Piták Dušan, Piták Jozef, Podstrelený Miroslav, Podstrelený Lubomír, Ratičák Jozef, Ratičák Milan starší, Ratičák Milan, Ratičák Ľuboš, Ratičák Dušan, Ratičák Marián, Štetár Milan, Štefaniak Anton, Tatík Ján, Turac Milan, Vajdečka Milan, Vorek Ľubomír a Žitňák, Jaroslav.

70. výročie

Pri príležitosti 70. výročia založenia hasičského zboru bola 25. mája 1996 schválená zmena názvu z Dobrovoľného požiarného zboru v Rabči na Dobrovoľný hasičský zbor v Rabči (DHZR) a zaslúžilým členom boli udelené tieto ocenenia: **CENA OBCE RABČA:** Jozefovi Pitákovi, Františkovi Oravcovi, Jozefovi Galisovi, Antonovi Žitniakovi; **CENA STAROSTU OBCE RABČA:** Jozefovi Brezoňákovi, Štefanovi Kudjakovi, Antonovi Garajovi, Jánovi Kozákovi, Milanovi Turacovi; **vyznamenanie „ZA ZÁSLUHY“:** Jánovi Vajdečkovi, Jozefovi Pitákovi, Štefanovi Pitákovi; **vyznamenanie „ZA PRÍKLADNÚ PRÁCU“:** Jozefovi Jagnešákovi, Jozefovi Jaššákovi, Jozefovi Labudiakovi; **ĎAKOVNÝ LIST:** Milanovi Metesovi, Milanovi Ratičákovi staršiemu, Ľudovítovi Pikošovi, Ignácovi Randjákovi, Floriánovi Stopjakovi, Milanovi Dobierkovi, Pavlovi Šurinovi, Ľudovítovi Pitákovi, Augustínovi Miklušákovi, Štefanovi Zboňákovi, Jozefovi Iskerkovi, Ľudovítovi Zboroňovi.

Osláv sa zúčastnili dobrovoľné hasičské zbory z okolitých obcí: Rabčíc, Oravskej Polhory, Sihelného a Zubrohľavy, ako aj z družobnej obce Świnna z Poľska.

Veľmi sa osvedčilo, že predseda DHZ Jozef Galis, strojník Jozef Brezoňák

2001 Členovia Dobrovoľného hasičského zboru si pripomenuli 75. výročie založenia

a veliteľ zásahu Jozef Piták bývajú v centre blízko novej požiarnej zbrojnice, ktorú sa podarilo umiestniť do vykurovaných priestorov obvodného zdravotného strediska. Pre rýchly zásah pri požiari je tiež dôležité, keď kľúčové osoby pracujú priamo na miestnej prevádzke, tak, ako Jozef Galis a ďalší.

V nočných hodinách 26. 2. 1998 zhorel bar MIMO, ktorý zápalnou fľašou podpálil neznámy podpaľač. Časté sú aj požiare spôsobené nedovoleným vypaľovaním suchej trávy. Neraz len rýchly zásah hasičov zabráni, aby nezhorel les.

Predchádzajúce roky požiarov ubudlo: v rokoch 1994, 1996, 1999 nebol potrebný žiadny zásah, v roku 1997 bol jeden a r. 2000 tri požiare (1 Rabča, 1 Klin, 1 sihelné).

Výročná schôdza 2. 12. 2000. Približne polovica zo 40 členov Dobrovoľného hasičského zboru v Rabči hodnotila v zasaďačke miestnej prevádzky činnosť za rok 2000. Predseda Jozef Galis uviedol, že väčšie požiare neboli. Na vypínanie elektrického prúdu pri požiari boli určení elektrikári: Ignác Bolibruch na nižšom konci, pri starej pošte Pňaček, v Gaceli Miklušák, na hornom konci Cvoliga a na Grúni Odumorek. Hasičský zbor potrebuje nových členov.

75. výročie

Dňa 7. mája 2001 si Dobrovoľný hasičský zbor v Rabči pripomenul 75 rokov od založenia Dobrovoľného československého hasičského zboru a pri tejto príležitosti sa konali oslavy a ocenenie zaslúžilých hasičov.

Predsedsníctvo OV DPO na návrh OVŠ prejednálo a chválilo povýšenie

2001 Poľskí hasiči z gminy Świnna pod vedením woja Henryka Jurasza (prvý sprava) sa zúčastnili osláv 75. výročia založenia Dobrovoľného hasičského zboru v Rabči

členov DPZ Rabča do nasledovných hodností: starší požiariik: Milan Vajdečka, Pavol Pilarčík, Dušan Piták, Marián Ratičák, Anton Štefaňák, Luboš Podstrelený, Miroslav Podstrelený, Dušan Ratičák, Jozef Iskierka, František Hurák, Mária Huráková, Jozef Kocúr, Peter Kocúr, Jozef Jagnešák, Štefan Ďubek; mladší zbormajster: Anton Garaj, Štefan Kudjak, Piták Jozef; zbormajster: Miroslav Pikoš, Ing. Vladimír Piták, Milan Ratičák ml., Milan Ratičák st.; vrchný požiariik: Milan Metes, Viktor Revaj, Milan Štetár, Ján Tatík, Jozef Galis; rotník: Peter Lubas; nadrotník: Jozef Jaššák, Jozef Brezoňák. Okresný výbor udelil zaslúžilým požiariikom ďakovné listy za dlhoročnú prácu a pomoc v DPZ.

Rok 2002 bol „bohatý“ na požiariarne zásahy: 8x Rabča, 5x Oravská Polhora, 2x Sihelné.

Dňa 6. marca 2003 zomrel dlhoročný aktívny a zaslúžilý člen Dobrovoľného hasičského zboru František Oravec. Už sa nemá kto starať o odbornú prípravu mladých hasičov.

Aj rok 2003 bol opäť „bohatý“ na požiariarne zásahy: 7x Sihelné, 1x Rabča, 5x Zubrohlava. V roku 2004 boli 2 zásahy v Rabči a 1 v Oravskej Polhore, v roku 2005 už len 2 zásahy – 1x Rabča a 1x v Oravskej Polhore, v roku 2006 za prvých 9 mesiacov ešte hasiči nemuseli zasahovať.

Požiarov ubúda, pretože miznú posledné drevenice, prestalo sa gazdovať vo veľkom. Veľké „šopy“ nahradili malé hospodárske budovy bez sena.

2001 Dobrovoľný hasičský zbor v Rabči spolupracuje aj s hasičmi z polskej gminy Świnna

Dobrovoľný hasičský zbor v Rabči z iniciatívy Jozefa Galisa – vedúceho RABČAN, obecné služby a za podpory starostu obce Dušana Raticu a poslancov obecného zastupiteľstva vybudoval v roku 2006 v prízemných priestoroch obvodného strediska vedľa požiarnej zbrojnice pekné priestory pre účely hasičského zboru. Hasičský zbor zabezpečuje preventívne prehliadky rodinných domov.

80. výročie

V máji 2006 mal Dobrovoľný hasičský zbor v Rabči výročie 80 rokov od založenia. Zloženie výboru Dobrovoľného hasičského zboru v Rabči (DHZR) – veliteľstva v roku 2006: predseda: Jozef Galis, podpredseda:

Miroslav Skočík, podpredseda preventívár: Štefan Ďubek, tajomník: Ing. Vladimír Piták, pokladník: Mária Huráková, organizačný referent: Ján Tatík, referent mládeže: Miroslav Pikoš, strojník: Milan Ratičák. DHZ v Rabči má k dis-

2001 Poľskí hasiči z gminy Świnna predviedli ukážku techniky hasenie vo výškach

Stráženie Božieho brobu každoročne zabezpečujú členovia hasičského zboru

pozícii rovnakú už prestarnutú hasičskú techniku: hasičské vozidlo RtHP CAS 25 – cisterna, prívies PPS 12.

Pri príležitosti 80. výročia DHZ boli navrhnutí na povýšenie nasledovní členovia: Miroslav Podstrelený, člen od r. 1996 – vrchný požiarnik; Dušan Ratičák, člen od r. 1996 – vrchný požiarnik; Miroslav Skočík, nar. 20.7.1963, člen od r. 1996 – starší požiarnik; Ľuboš Podstrelený, člen od r. 1996 – vrchný požiarnik; Milan Ratičák, člen od r. 1996 – starší zborjmajster; Milan Ratičák – starší požiarnik; Anton Štefaňák, člen od r. 1996 – vrchný požiarnik; Jozef Iskierka, člen od r. 1958 – vrchný požiarnik; Milan Metes, člen od r. 1985 – rotník; František Hurák, člen od r. 1996 – vrchný požiarnik; Dušan Ratica, člen od r. 2003 – starší požiarnik; Ing. Vladimír Piták, člen od r. 1994 – starší zbornajster; Štefan Ďubek, člen od r. 1993 – vrchný požiarnik; Ján Iskierka, člen od r. 2000 – starší požiarnik; Peter Lubas ml., člen od r. 2000 – starší požiarnik; Peter Lubas st. – nadrotník; Dušan Piták, člen od r. 1996 – vrchný požiarnik; Marián Ratičák, člen od r. 1996 – vrchný požiarnik; Ján Tatík, člen od r. 1984 – rotník; Miroslav Pikoš, člen od r. 1993 – starší zbornajster; Jozef Brezoňák, člen od r. 1960 – mladší zbornajster; Jozef Galis, člen od r. 1973 – rotník; Štefan Kudjak, člen od r. 1965 – zbornajster; Jozef Piták, člen od r. 1965 – zbornajster; Viktor Revaj, člen od r. 1980 – rotník; Milan Štefár, člen od r. 1994 – rotník; Milan Vajdečka, člen od r. 1999 – vrchný požiarnik; Jozef Jagnešák, člen od r. 1955 – vrchný požiarnik; Anton Garaj – zbornajster; Jozef Jaššák – mladší zbornajster; Štefan Lubas – člen od r. 1986 vrchný požiarnik.

2006 Výročná členská schôdza Dobrovoľného hasičského zboru v Rabči v nových priestoroch

Pri príležitosti 80. výročia DHZ boli navrhnutí na vyznamenanie nasledovní členovia: Jozef Galis, Jozef Brezoňák, Jozef Piták, Anton Garaj, Štefan Kudjak, Ignác Garaj, Jozef Jagnešák, Anton Žitňák.

Podakovanie patrí všetkým tým členom hasičského zboru, ktorí už nie sú medzi nami, ale sa výrazne zapísali do dejín hasičskej ochrany v našej obci. Sú to: Jozef Tvarožek, Ján Maľuga, Ján Bedrich, Ľudovít Bedrich, Ján Kozák, Štefan Gužík, Štefan Jagnešák, Adolf Gužík, Milan Turac, Ján Vajdečka, Karol Piták, Ľudovít Piták, František Oravec; zo starších Ignác Piták Hakos, Ján Miklušák, František Zboňák, Ján Mihaľák, Štefan Piták.

Úprimná vďaka za hlboko ľudskú a dobrovoľnú činnosť patrí dlhoročným a verným členom hasičského zboru v Rabči: Štefanovi Kudjakovi, Jozefovi Brezoňákovi, Jozefovi Pitákovi, Milánovi Ratičákovi staršiemu, Jozefovi Galisovi, Augustínovi Miklušákovi, Emilovi Garajovi, Antonovi Žitniakovi.

Podakovanie patrí aj okresným funkcionárom požiarnej ochrany za ich dlhodobú metodickú pomoc a ústretovosť.

ÚSMEVNÉ ZÁŽITKY HASIČA JOŽA GALISA

1973 – 1979

1973

Moje začiatky

Do požiarneho zboru Rabča som vstúpil 4. 4. 1973 pred súťažou, ktorá sa konala v Námestove.

Súťaž v Rabči – po súťaži „zalievali“

Dňa 13. mája 1973 na súťaži v Rabči sa zúčastnili dve družstvá starších i mladších požiarnikov. Mladší sa umiestnili na 7. mieste a starší na 14. mieste.

Veliteľom bol Jozef Tvarožek, staršími veliteľmi družstiev boli Anton Boldovják a Ludovít Piták.

Mladšie družstvo tvorili veliteľ Ludovít Piták a členovia: Miroslav Jagnešák, Milan Turac, Gusto Miklušák, Jozef, Jašák, Milan Ratičák, Jozef Galis; strojníka robil Jozef Svetlošák.

Družstvo starších tvorili: veliteľ Anton Boldovják, ďalší členovia Ján Lubas, Anton Martinkovič, Ján Kozák, Štefan Piták, Anton Žilák, Emil Garaj, strojníkom bol Adolf Gužík. Mali pridelenú techniku, o ktorú sa starali. Pri práci nám slúžilo vozidlo T-805.

Po súťaži bolo občerstvenie v reštaurácii v Gaceli a ako to býva zvykom u hasičov, sme to „zalievali“.

Miestni zbrojnoši mohli spokojne spať

V roku 1973 nebolo požiarov, a tak miestni zbrojnoši mohli spokojne spať.

1974

Povodeň v Gaceli – požiarnici ťahali vodu z pivníc striekačkou

Nastal rok 1974. Veselý a radosný, lenže netrval dlho. Dňa 20. 1. 1974 zo soboty na nedeľu prekvapila občanov povodeň, ktorá zatopila Gacel'. Voda zatopila i cestu od Turaca až

po križovatku. Cestou šlo tolko vody, ako cez letné mesiace riekou. Občanom voda vošla i do pivníc, z ktorých ju požiarnici tabali striekačkou ešte aj v nočných hodinách.

Požiar na Slanej Vode – horela ubytovacia chatka

Dňa 23. 1. vo večerných hodinách požiarnikov prekvapila siréna obľásajúca požiar na Slanej Vode. Horela ubytovacia chatka, v ktorej bývali žiaci, ktorí boli na lyžovačke. Len časť chatky sa zachránila.

Požiar v Sibelnom – časť obytného domu sa zachránila pomocou požiarnikov

Dňa 4. 3. 1974 podvečer obľásili sirénou požiar v Sibelnom. Požiarnici sa ihneď zbehli ku požiarnej zbrojnici, kde sa nasadilo na T-805 a šlo sa k požiaru. Časť obytného domu sa zachránila pomocou požiarnikov so striekačkami.

Súťaž požiarných družstiev v Oravskom Veselom – každý šiel domov s dobrým pocitom – a ťažkou hlavou

Dňa 12. 4. 1974 sa blížila súťaž požiarných družstiev, ktorá sa konala na ihrisku v Oravskom Veselom.

Počasié nám neprialo, veľmi veľa pršalo a bolo zima. Každý sa túlil, kde mohol. Najviac sme sa takto krútili okolo šiatra, kde sa predávala pálenka. Tepló bolo dosť, bolo to poznať aj na samotnom umiestnení. Nečudo: veď každý mal dobrú garáž, no slabé noby mal Anton Martinkovič, keď prepadol na skale vystrel sa na ihrisku: nevedno bolo, či je kominár alebo hasič. Umiestnene bolo veľké – až 20. Zato sa bojovalo až do konca a statočne.

Predseda Rabče Matuga nás čakal v krčme, kde bolo občerstvenie. Náš predseda si na tom potrpí a dá riadne občerstvenie. Debata bola na úrovni. Vytýskalo sa tiež, že zle robili a naopak. Všetko sa dobre skončilo. Každý šiel domov s dobrým pocitom – a ťažkou hlavou.

Výročná členská schôdza – preč s predsedom hasičov

V októbri 1974 sa konala výročná členská schôdza. Medzi požiarnikmi bola panika, že „preč s predsedom hasičov.“ Vravelo sa, že sa im nepáči, že sa nestará o nič, že len s pánni drží – a že ho treba vymeniť. Návrh dal Štefan Piták z Adamovky. Ibaže keď prišlo k samotnej schôdze, tak nič sa už o tom nevravelo. Až nakoniec, keď sa čosi vypilo, potom začali šprtať, že sa zle zábavy robia, že málo zisku mali a rôzne veci, ale sa to skončilo celkom dobre a šli sme zasa domov. Účasť bola dosť dobrá, tak aj súdruh Mišo Laurik, ktorý bol z OIPO Dolný Kubín, bol spokojný.

1975

Požiar v Rabči u Jašačky – striekačka nechcela chytiť bo nebolo benzínu

U Jašačky 15. marca 1975 vznikol požiar – bolo to vo večerných hodinách. Požiarnici z Rabče prišli k požiaru ako prví, ale nechcela striekačka chytiť, tak sme chceli dvaja podliať pod sviečky, benzínu ale v nádrži nebolo, hadice boli rozložené.

Každý kričal: „Vodu!“, ale voda netiekla.

Keď prišli Polborci, tí začali vodu dodávať. Ale bolo už dosť neskoro. Jašakovej zborela izba a maštal a tiež Kormanove staré stavy.

Keby boli Rabčania mali benzín, boli by sa ochránili Kormanove stavy. Po požiari začali hovoriť na strojníka Gužíka, že on je na vine, lebo sa nestaral o benzín. Gužík vravel, že benzínu mal dosť, ale že mu niekto ho z nádrže vybral a rôzne reči okolo toho boli. Dopadlo to tak, že Gužík nechcel robiť strojníka, keďže každý ho obviňuje – tak to už robiť nebude. Potom dali jeho robotu strojníka Galisovi. Doniesli hneď 180l benzínu. Ktosi natankoval do nádrže. Galis mal aj pomocníkov Brezoňáka a hlavný dirigent zbrojnice bol Stefan Jagnešák, ktorý svoju službu verne viedol, ale len na chvíľu.

Súťaž požiarnych družstiev na ibrisku v Kline – každý bol mokrý a zablatený

Dňa 8. 6. 1975 sa konala v Kline súťaž požiarnych družstiev na ibrisku. Požiarnici z Rabče sa zúčastnili súťaže, ale počasie vôbec neprialo. Strašne pršalo celý deň. Každý bol mokrý a zablatený. Nikto nečakal ani na vyhodnotenie všetko sa to rozišlo domov.

Výročná členská schôdza – reč bola o požiarnom aute

Výročná členská schôdza sa konala v ZDŠ Rabča. Reč bola o požiarnom aute – že je staré, že by sa malo niečo robiť. Bolo by treba niečo novšie, ale tí z Kubína PC nesľubovali nič, že vozov vraj nie je a že sa musíme len s tým trápiť. Rokovalo sa aj o 50. výročí založenia požiarnych zborov v Rabči, ktoré sa bude konať 23. mája 1976.

Požiar v Rabčiciach – boreli drevené stavy

Dňa 21. 8. 1975 vznikol požiar v Rabčiciach. Začali horieť drevené stavy, ale vďaka rýchlemu zásahu rabčických požiarnikov a tamojších ľudí bol oheň rýchlo zlikvidovaný. Keď prišli z Rabče a Sibelného, už nemuseli zasahovať a hneď sme sa vrátili nazad domov.

Požiar v Orawskej Polbore – blesk spôsobil požiar obytného domu

Dňa 31. 8. 1975 v nedeľu asi 4. hodine blesk zapálil v Orawskej Polbore obytný dom, ale začalo tak silno pršať, že sa to ubasilo. Keď prišli požiarnici z Rabče, nebolo treba zasahovať, škoda bola malá, len kúsok strechy zborelo.

Metodické cvičenie na Slanej Vode – požiarnici si spoločne pohovorili a rozišli sa

Dňa 5. 10. 1975 mali na Slanej Vode metodické cvičenie požiarnici z Rabče, Rabčíc, Sibelného a Polbory. Cvičili zapájanie z mašiny do mašiny a tlačenie vody v prípade požiaru v kopci. Cvičenie prebehlo v poriadku. Po cvičení sme šli na guláš, ktorý sa varil pod hájenkou. Varil ho Kocúr z Rabčíc. Bolo pripravené aj občerstvenie. Požiarnici si spoločne pohovorili a rozišli sa.

1976 Oslavy 50. výročia hasičského zboru „Žiadne reči-škriepky, máte naliate – tak na zdravie!“

Od marca 1976 bola príprava na 50. výročie a zároveň súťaž, ktorá sa konala v Rabči 23. mája 1976.

Okolo súťaže bolo hodne reči. Príprava na 50. výročie a súťaž, ktorá sa konala v Rabči, dali starosti každému. Zdalo sa, že je všetko v poriadku, všetky veci sú zabezpečené na jednotku. Každý z požiarnikov dostal úlohu, ktorú si aj splnil.

V nedeľu ráno 23. mája bolo zamračená, ale nepršalo. Požiarnici sa schádzali, lebo od 9. h už boli na Adamovke v sprievode požiarnie družstvá okolitých dedín.

Rabčianska dychovka vybrávala pred krčmou v Gaceli. Starí požiarnici v starých helmách a uniformách šli ako prví a staré striekačky s ručným pohonom.

Celý sprievod prešiel až k ibrisku za mohutného brania dychovky, ktorú dirigoval Anton Brišák.

Pred reštauráciou v Gaceli bola tribúna. Na nej boli funkcionári z Rabče, Námestova a Dolného Kubína, ktorí zdravili účastníkov osláv. Prví prechádzali požiarnici z „doby predpotopnej“, šiel voz, za nim chlapi s putňami. Viezli sa na rebrináku – za ním tlačili ručnú striekačku. Požiarnici v starých uniformách na čele s veliteľom Števom Gužíkom čestne zdravili, keď prechádzal okolo tribúny, kde stáli rabčianski zakladatelia požiarnej ochrany – dlhotrvajúci a statoční velitelia z Rabče, ako bol Jozef Tvarožek starší, Ján Matuga – vtedajší predseda MNV, Palo Šurin, tajomník MNV, ďalej Štefan Kudjak a Fero Oravec, ktorý mal veľké zásluhy v rozvíjaní požiarnej ochrany v Rabči a najviac u mládeže a školských detí. Viedol ich svedomite, pripravoval na okresné súťaže a dokonca i na krajskú súťaž, ktorá sa konala v Tatrách.

Postupne za ručnou striekačkou šla modernejšia technika T 805 i príviesné cisterny, rebriky a rôzne mechanizmy. Za technikou šli požiarnici dedinských organizácií okresnej súťaže, ktorí prešli až na ibrisko, kde sa technika zagarážovala a mužstvá nastúpili na súťaž. Prvé nastúpilo rabčianske družstvo, v ktorom boli títo požiarnici: Miroslav Jagnešák, Milan Turac, Jozef Jašák, Jozef Brezoňák, Jozef Svetlošák – strojník, Milan Ratičák a Jozef Galis. Umiestnili sa na 7. mieste. Súťaž sa skončila o 4. h po obede.

Najväčší nedostatok mali kuchári a tí, ktorí zabezpečovali stravu – z nich najviac pekári, ktorí mali dodať 20 chlebov a dali len 5 ks, ale pri dobrom porozumení nedostatok vyriešili a zabezpečili dostatok chleba, takže nakoniec bola spokojnosť. Bola by ešte lepšia, keby nebolo pršalo, tak preto nebola zábava, ktorá sa mala konať vo večerných hodinách.

Ozvenou celého programu bola v pondelok v reštaurácii v Gaceli Rabča, kde sa diskutovalo o všetkých nedostatkoch, kde sa to kladne vyriešilo a urobil sa záver.

Nakoniec vystúpil predseda MNV Matuga, ktorý povedal: „Chybami sa učí každý a naučili sme sa aj my a dopadlo to dosť dobre. Žiadne reči-škriepky, máte naliate – tak na zdravie!“ Obrázky, fotky mal zabezpečiť Oravec.

1977 Strojník Galis pretáčal

Rok 1977 začal, ako každý predtým. Strojník Galis pretáčal každý mesiac vozidlo T-805 a čerpadla 8 a 12, aby boli pripravené na zásah.

Zásah v Sibelnom, kde zhorel drevený domček

V prvých mesiacoch bolo treba urobiť zásah v Sibelnom, kde zhorel drevený domček; požiar vznikol od piecky vo večerných hodinách.

Rabča, zabučala siréna a u Žitniaka borela šopa – boli aj reči, že na klobásu sme šikovnejší, ako na požiar

Večer 23. 2. 1977 o 21. h vznikol požiar v Rabči. Zabučala siréna a u Žitniaka borela šopa. Požiar prešiel na predné stavy, borela strecha na dome. Požiar vznikol od elektriky. K požiaru prišli Rabčania, potom Polborci, Sibelci a požiarňu útvar Turdošín prišiel až nakoniec, ale sa zapojili do hasenia.

Požiarňici z Turdošína a náš rabčiansky Anton Martinkovič šli kontrolovať po izbe, či sa tu niečo nechytá. Našli tam na pánte zavesenú klobásu. Tak si každý kus utrbol bola výborná. Ale boli aj reči, že na klobásu sme šikovnejší, ako na požiar.

Po zlikvidovaní požiaru sa nám postaral o zabranie predseda MNV, ktorí nám dal navariť čaju a rumu a aj keď bol mráz, obrialo nás to dobre – najviac zmokol Daro Jagnešák, ktorý sa obetavo pripojoval do likvidácie požiaru. Domov sme odišli o 3. hod. ráno.

Súťaž vo Vavrečke – odišli sme predčasne domov

Dňa 3. 7. 1977 bola súťaž, ktorá sa konala na ihrisku vo Vavrečke. Súťaže sa zúčastnili títo požiarňici: Miroslav Jagnešák, Milan Turac, Jozef Jašák, Jozef Brežoňák, Jozef Galis, Milan Ratičák, Gusto Miklušák, Štefan Jagnešák, Štefan Kudjak, vetiteľ bol Jozef Piták.

Boli sme vylosovaní ako 3.; v súťaži sme obstáli dobre. Na hodnotenie sme nečakali a odišli sme predčasne domov.

1978

Požiar v Rabčicach – tamojší občania ho ubasili vedrami

Dňa II. 4. 1978 vznikol požiar v Rabčicach. Keď sme prišli k požiaru, nebolo treba zasahovať. Tamojší občania ho ubasili vedrami, nuž sme odišli hneď nazad.

Požiar v Oravskej Polhore – požiar už v zárodku zlikvidovali

Na druhý deň 12. 4. basili požiar v Oravskej Polhore. Bolo to dopoludnia. Šli sme tam, ale tiež sme nezasahovali. Požiar v zárodku už zlikvidovali a šli sme domov.

Súťaž bola v Jasenici – bola zábava i harmoniku sme mali

Počasié bolo krásne. Súťažilo sa nám dobre. Umiestnili sme sa na 9. mieste. Súťaže sa zúčastnili: M. Jagnešák, Turac, Jašák, J. Brežoňák, J. Galis, M. Ratičák, G. Miklušák, Števo Jagnešák. Užili sme si to dosť dobre. Mali sme aj vypiť, lebo pokladník na to dal 3 stovky. Bola zábava i harmoniku sme mali a bralo sa veselo a spievalo.

Požiar v Oravskej Polhore – požiar sme ubasili

V tom roku bol aj požiar v Polhore u Hrubjaka. Požiar vznikol o 9. h večer. Keď sme Rabčania prišli ku požiaru, ešte nebasili ani Polborci, lebo išli do rieky a za nimi i

Sibelci. Sibelská 805 zapadla na boroch. Kým Polborci vytiabli vedenie, Rabčania zatiaľ zastavili vodu na potoku. Požiar sme uhasili. O 1. hod. sme sa vracali domov s dojomom, že sme urobili kus dobrej a užitočnej roboty.

Výročná členská schôdza – „sa už začalo vravieť o cisterne“

Na výročnej členskej schôdzi sa už začalo vravieť o cisterne, že by sa mala dostať do Rabče, ale to sme nechceli veriť, žeby niečo také dali do Rabče?

1979

Požiar v Polbore – Rabčania nezasahovali

V roku 1979 vznikol požiar v Polbore u Rusnáka. V nočných hodinách sme šli s vozidlom T-805 i privesom k požiaru. Polborci boli v rieke. Vedenie mali urobené, ale bolo dlhé, až im praskali hadice. Chceli sme sa napojiť na nich, ale oni odmietli, že prvej budú tlačiť sami nakoniec im to nešlo, tak sa napojili Sibelci. Rabčania nezasahovali a odišli sme preč.

Ďalší požiar v Rabči v rovnakú noc – motor nie naskočiť, ani za nič

Netrvalo dlho a siréna nás budila v noci o 11. hod. Dňa 3. 3. 1979 borelo v Rabči u Ignáca Garaja. Dievča vysypalo popol na hnoj a od toho sa chytilo. K požiaru sme prišli prví. Dovedli nás ku rezerváru. Rozložili sme hadice, natočili motor – chytil, ako sa povie, na šup. Nemohli sme chytiť vodu, tak strojník otočil 805, šlo sa po 12 striekačku. Kým sme prišli nazad, už tu boli Námestovci s cisternou – ostatní to uhasili, už sme nezasahovali. Nakoniec sme zistovali príčinu 8 striekačky, prečo sme nevysali vodu a zistilo sa, že neboli dobre dotiahnuté navyše, tak sme začali baliť domov. Stočili sme hadice, naložili striekačku 8 do 805, a že ideme. Ale sme nemohli natočiť T-805 – aj sme ju tlačili a motor nie naskočiť, ani za nič. Tak sme ho nechali na ceste a šli sme vypiť do Šurina do Sivej. Tam sme si popíjali veselo. Potom sme sa vybrali domov z krčmy. Vyšli sme na cestu, Anton Žitniák natočil motor a prišiel po most. Otočil sa pri krčme, nasadli sme a za volant si sadol Gužík. Podišli sme 150 m – a mašina zastala. Každý vraví, čo sa robí? Za volant si sadol Jozef Galis. Zasa sme podišli 100 m – a motor stojí! Chlapi všetci hundrali a najviac Matúga, predseda MNV. Darmo sme mu vysvetľovali, že je porucha na stroji. On si to nedal vysvetliť. Stále tvrdil, že motor je dobrý, ale borovička že vraj neplechu robí. O chvíľu sme natočili. Žitniak ako tretí už sadol za volant a došiel do garáže. Stroje sme zagarážovali a všetci mierne unavení šli spať.

Okresná súťaž bola v Sibelnom – dievčatá nenasali vodu

Súťažiaci po prvý raz cvičili s vodou. Boli dve družstvá. Mužstvo a dievčatá, ktoré viedol súdruh Oravec. Mužstvo bolo nad 35 rokov. Obsadilo 12. miesto. Dievčatá boli diskvalifikované – nenasali vodu. Odvoz a dovoz bol požiarnym vozidlom T-805 a prives PPS-12.

Od tejto súťaže sa pováralo, že máme dostať cisternu, ale sme tomu nejako nechceli veriť, že auto – to sú len reči a pritom to bola naozaj pravda. Boli sme prekvapení, keď prišiel telegram, že si máme prísť prevziať cisternu trambusa do Vysokého Mýta.

Po cisternu – trambus do Vysokého Mýta

Dňa 9. 7. 1979 do Mýta. Šli sme už v nedeľu. Vodičom T-603 bol Hrubjak, pracovník MP Rabča. Večer sme prišli do Olomouca. Tam sme spali na požiarnom útvare, bolo nás päť. Vodič T-603, predseda MNV Ján Matuga, z Turdošína Kováč, náčelník požiarnikov súdru. Kovač, strojník Rabče Jozef Galis a Milan Ratičák. Z Olomouca sme vyšli ráno o 6. h a do Mýta sme prišli o 9. h. Hneď sme sa blásili na odbyte, tak sme ju prevzali a o 11. h doobeda sme vyrazili; do Rabče sme nakoniec prišli o 23. h.

Keď nás ubytovali na útvare v Olomouci, Matuga a Kováč išli s náčelníkom si vypiť do jeho bytu. Tak si popíjali neskoro v noci, asi o 1 hodine. My sme na izbe ešte nespali. Jano Matuga vyťahol ešte pálenky a rezne. Všetci sme si ešte poriadne zjedli a vypili. Predseda Matuga strašne chrápal, ani sme nemohli spať.

V utorok 10. ráno sme natankovali vody do nádrže, premazali podvozok a zagarážovali do Jagnešáka na dvor. Robili sme si plány, že urobíme oslavu príchodu nového vozidla. Ale tá sa z týždňa na týždeň odkladala. Vyzeralo to, že funkcionári MNV a požiarnictva nemajú o to záujem. Zatiaľ zostalo len na slovách. Či sa to uskutoční – to sa ešte nevie.

Prvý zásah s cisternou v Polbore

S cisternou sme boli pri požari po prvý raz v Polbore. Hlásili nám požiar o pol dvanásť. Tak sme hneď vyrazili. Prišli sme na miesto. Požiar bol ubasený, ľudia sa zbehli s vedrami a zatiaľ zbhorelo len pár šindlov.

Požiar v Námestove – dodávali sme vodu Námestovcom do cisterny

Po druhý raz sme šli hasiť do Námestova, kde sme sa zapojili do likvidovania požiaru po prvý raz s cisternou 3. augusta 1979. Dodávali sme vodu Námestovcom do cisterny. Horelo pri Makyte. Voda bola ďaleko, tak sme prečerpávali z cisterny do námestovskej cisterny.

Kde skryť cisternu?

Cisternu sme mali, no bol ďalší problém. Nemali sme kde ukryť cisternu. Tak sa muselo začať s výstavbou garáže. Vymeriavanie pod garáž previedol Jozef Tvarožek, starší veliteľ z Rabče. S výkopom sa začalo 1. októbra 1979. Výkopu sa zúčastnili Štefan Piták, Milan Turac, Štefan Gužík, majster.

Krštenie Silvie: „Dávam ti meno Silvia – tak, Silvia, slúž nám vždy dobre!“

Dňa 21. 8. sme mali schôdzu. Zišiel sa celý výbor PO, kde sa rokovalo o dani do prevádzky motorovú striekačku cisternu a zabezpečenie osláv SNP a osláv pokrstenia cisterny. Predseda MNV dal urobiť muziku v sobotu, lebo nie sú v pokladni peniaze. Zábava sa uskutočnila 25. 8. 1979 v sobotu večer. Účasť bola dobrá. Zisk sa presunul na nedeľu na oslavy, ktoré sa konečne šli konať.

V nedeľu od rána varili guláš na ihrisku pre účastníkov PO aj pre hudbu, ktorá má brať počas osláv. Požiarnici sa začali schádzať o 14. hod. v uniformách pred reštauráciou

v Gaceli. Tam už vybrávala dychovka z Rabče, ktorú viedol Anton Brišák. Priviezli tam aj novú cisternu. O 3. hod sa zoradil celý sprievod – na čele šla dychovka a za ňou funkcionári MNV, požiarnici na čele s dlhodobým statočným a dobrým veliteľom Jozefom Tvarožkom starším, ktorý má najväčšiu zásluhu na tom, že Rabča si mohla zakúpiť takýto stroj. Celý sprievod sa blížil k ibrisku. Za sprievodom šla striekačka cisterna, ktorú viedol strojník a vodič Jozef Galis. Na ibrisku sme sa zaradili okolo cisterny do polkerubu a začali prejavu.

S prejavom vystúpil súdruh Benko, ktorý tom čase robil na MNV ako osvetár. Prejav bol určený 35. výročiu SNP.

Ako prvý sa ujal súdruh Ján Matuga, predseda MNV v Rabči. Krásny 10-minútový príhovor občanom Rabče a požiarnikom. Pripomenul im dejiny dedinskej dobrovoľnej požiarnej ochrany, kedy sa založila a v ktoromže roku prišla prvá ručná striekačka – nechýbalo ani podakovanie za dobrú prácu starším a prestarlým požiarnikom, ktorí často pomáhali pri hasení požiarov.

Po prejave predsedu MNV Jána Matugu nastal samotný krst našej novej cisterny, ktorý prevádzkal veliteľ požiarneho zboru Rabče Jozef Tvarožek: otvoril šampanské a kropil celú cisternu z oboch strán – potom otvoril fľašu šampusu a nalial 7 pohárikov. Predsedovi a tajomníkovi MNV, strojníkovi striekačky, predsedovi požiarneho zboru Štefanovi Kudjakovi a sebe, štrngli si s každým a pohárik rozbil o nárazník aj s vínom – a povedal: „Dávam ti meno Silvia – tak Silvia, slúž nám vždy dobre!“

Tým krstiny skončili, príhovor mal aj Štefan Kudjak, ktosi podakoval v mene všetkých požiarnikov, ako predseda PO súdruhovi Tvarožkovi, Matugovi, Šurinovi za dôstojne pripravené prejavy a začala hrať dychovka, ktorá hrala až do neskorších večerných hodín. Po veselici sa šlo domov. Požiarnici zagarážovali techniku. Oslavy skončili o 23. h večer a každý šiel s dobrým pocitom v srdci, že funkcionári Rabče predsa za niečo stoja, že vedia dokázať i to, čo iné dediny nedokázali, že im teda záleží na bezpečnosti všetkých občanov.

Veľký požiar v Rabči od komína – voda nešla tam, kde mala ísť!

Dňa 30. 8. 1979 bol veľký požiar, ktorý vznikol v Rabči u Jašáka. Zriadenec MNV Rabča, strojník Galis bol v práci a cisterna bola ešte krátky čas v Rabči. Ešte neboli dostatočne oboznámení s technikou, a tak to aj dopadlo. Rabčianska cisterna sa zachovala po prvý raz neúspešne, lebo nezachránili skoro nič s vozidlom, keď prišli k požiaru, tak začali zmätky. Jedného ťabali do pekárne, druhí ľudia zas do ulice – tým sa aj zdržal, kým do ulice nacúval; horšie prišlo to, že nevedeli dobre obľubovať cisternu. Nedokázali dobre pustiť vodu, a tak začali krútiť ventilmi, kto len mal ruky a voda nešla tam, kde mala ísť, ale iba trocha vody – aspoň ubasila suseda, ktorý bol obroznený. Vtom prišiel strojník, ktorý mal pridelenú techniku, ale už nebolo vody v nádrži. Tak sme začali ťabať studňu, ktorá nás dost dobre nahnevala pri likvidovaní požiaru. Vozilo sa z rieky, spotrebovali sme cisterny vody. Ľudia neboli spokojní so zásahom požiarnikov z Rabče, reči panovali a klebety medzi občanmi. Trochu mali aj pravdu, lebo zľobelo skoro všetko celé. Požiar vznikol od komína.

Požiar v Polbore, kde horel drevený domček – Rabčania si napravili zľú povest

Dňa 31. 8. 1979 hneď po rabčianskom požiaru vznikol požiar v Polbore, kde horel drevený domček. Rabčania prišli s cisternou prvý a hneď sa začalo s prácou. Chránili sme objekty, ktoré boli ohrozené, že začnú horieť priamo. Oheň sme nemohli hasiť, lebo by nebola vystačila voda v cisterne tátoša. Chránilo sa, čo sa začínalo chytat, kým neprišli ďalšie vozidlá z Námestova. Ďalšia cisterna a Polborci, ktorí ťahali vedenie z rieky až 1 km tak, že sa zabránilo rozšíreniu požiaru na ďalšie objekty. Tam si Rabčania napravili zľú povest z predchádzajúceho dňa.

Kým nás Rabčania obovárali, tým viac nás Polborci chválili. Keby neboli Rabčania tak rýchlo zasiahli, bolo by omnoho viac škody. Požiar vznikol od elektriky, drevená izbietka starej ženy zbhorela.

Na likvidovaní požiaru sa zúčastnilo 5 družstiev, z toho 3 cisterny Rabče, Námestova, Tvrdošína, miestni a sibelskí požiarnici.

My Rabčania sme boli naozaj trochu hrdí na to, že máme dobrú techniku a že vieme urobiť kus roboty a chrániť našim susedom hodnoty, aj keď si nás nikto z funkcionárov MNV Polbory nikto nevšimol a ani len nepoďakoval, šli sme veselí, lebo sme dokazovali, že vieme ísť v tradíciách našich vychválených rabčianskych hasičov.

Výstavba novej požiarnej zbrojnice za kultúrnym domom

Od požiarov bol pokoj a Rabčania mali práce navyše. Blížila sa zima a my sme nemali garáž na techniku. Nebolo kde ju ukryť pred snehom a mrazom, ale funkcionári MNV špekulovali a začali s výstavbou.

Vymeranie stavby urobil Jozef Tvarožek, vedúci prevádzky v Rabči 1. októbra 1979.

Začala sa stavať za kultúrnym domom, kde stojí. Od začiatku až do konca na výkope začali pracovať Anton Martinkovič, Milan Turac Jozef Brežoňak, Milan Ratičák, Štefan Kudjak, Jozef Galis, Piták a ostatní dobrovoľní požiarnici.

Grafické spracovanie: Justína Brišová, 9/2006